

Gröna fingrar

Jag hoppar av cykeln vid det vanliga stället och lutar den mot stängslet. Pulsen hamrar i halsen. Jag drar in nattluft genom näsan och blundar.

Ni väntar på mig. Styva igen efter sommardagens slokande värme.

Borde jag inte ha kommit? Håller det här på att ta över mig? Är det nu jag ska skärpa mig, vända tillbaks dygnet och se till att mina blåsor läker istället för att skaffa nya. Inte gång på gång ta cykeln ut hit. Till asfaltsplanen som markerar gränsen mellan stadens bebyggelse och det område där ni breder ut er. En plats som aldrig anlagts eller förvaltats och där stigarnas linjer tecknats av tassar och sulor, inte av vässade pennstift.

Men jag kan inte motstå. Vill det inte heller. Vad jag vill är att gå rakt ut i er och känna era håriga stjätkar stryka mot benen. Kittla, rispa och riva i skinnet mellan mina stövelskaft och jeansshortsens nederkant. Dra efter andan när ni rör mig där huden är tunn. Jag vill gå djupare och djupare in. Låta er omsluta mig helt och vara så utom mig där inne att jag aldrig hittar ut ur er igen. Ligga på rygg och bli våt av jorden under svajande blomkorgar och höga stjätkar.

Dom säger att ni är farliga, att jag kommer att bli bränd om jag låter er komma för nära. Att det blir sår och ärr som gör ont för alltid. Men jag har kontroll över det här. Eller, det har jag kanske inte, men spelar det någon roll? Det kommer hålla. Jag spänner och töjer utan att det spricker. Ett tag till i alla fall. För jag vill ju. Och ni vill med mig. Jag vet det. Eller, jag hoppas.

Bara en gång till måste jag få treva mig fram längs era skårar och nerver. Trycka mina heta kinder mot bladhinnornas strävhet och märka hur ni mjuknar av värmen som strålar från min hud. Greppa tag i era grövsta skaft och hålla hårt, hårt. Känna hur ni skälver i mitt grepp och hålla kvar så tills ni verkligen brister. Och med juicen forsandades mellan mina fingrar, ner i rännilar längs era skaft står vi så, andfådda och genomblöta. Och när vi slutat darra ska jag låta fingertopparna vandra in i er och stryka med dem längs era hålrumms glatta väggar. Fingra långsamt tills ni börjar skälva igen och köra mina händer djupare och djupare in i era stjätkar.

Jag låser fast cykeln med spirallåset. Bara en gång till.